Година I. Плевен, 8 юлий 1921 год. Брой. 37

Земледелци, сжюзявайте се!
В сдружаването и сжюзяването е нашето спасение и сила.

Абонамент за година 25 лева.

Един брой 50 ст.

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. — Излиза всека седмица.
Орган на сдружените земледелци в Плевенския окржг.

Селянино, помогни си сам, за да ти помогне и Бог.

Приемат се всекакжв вид обявления на цени много умерени.

ИЗПЛАТЕНО

Скржбни известия . . . . . 20 лева
Годежни . . . . . 25 лева
Венчални обявления . . . . 30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На тжрговци, индустриалци и други по 1 лев на квадратен сантиметжр.

На сждебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общините и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

„Изпели си песента“.

С тия думи фалиралите у нас градско адвокатски партии и префинените демагози на момчетата комунисти се силят по кафенета и мегдани да разправят на бжлгарския работен народ, че Земледелския народен сжюз е изпел своята песен и с единя си крак е в гроба.

Преди да премахнем кавичките на тия думи, нуждно е да дадем една ясна преценка на всичко и да се запитаме с ржка на сжрцето и с устата на честния човек: дали това е така и може ли да бжде.

Хубаво нещо е утехата. Тя действува успокоително вжрху болните мозжци на заспиващите в непробуден сжн некогашни щастливци. Интересно е, обаче, да се знае дали в тоя сжн има спокойствие? Защото, мисля, сжвеста им не може да е спокоина — тя е тормозена от призраците на зверствата и човешките касапници, които те сжздадоха като зрелища за своите ниски инстинкти и скотски желания, още повече, когато извършиха предателство, престжпление спряме собствения си народ. И когато разправяха, че след час, или два Земледелското правителство ще се почувствува некждрно и неспособно да управлява, останаха измамени в своите очаквания. Почнаха да увеличават тоя срок с дни, седмици, месеци и години, като се опитаха да правят блокове и блокчета за утешение — в тех те мислиха да намерят едничкото спасение, но уви . . . и това нищо не им допринесе. Техната работа излезе като оная на «орел, рак и щука». Пушат сега догоряващите си цигари и се питат един друг за нещо ново в политиката на Земледелското правителство и от време на време ще се чуе една джлбока вждишка, придружена с думите: «брей тия земледелци истер истемес ще ни накарат да вжрвим по царския пжт!» Друг пжк ще се обади: «Кой им се надеваше!» Да приятели, кой им се надеваше! Те дойдоха за вас като гржм от ясно небе. Вие винаги требваше да им се надявате. На тех сега падна ред да кажат своята дума и подирят сметка за прахосаните народни богатства, сжздадени от техния черен труд, напукани ржце и изгорели от слжнцето гжрди. Те дойдоха, не слепишката, или по благоволение, и то в най-тежките и прихода времена — това беше народната воля. Честни и в нищо не опятнени, те требваше да скжсат веригите на миналото, да се вслушат в народната воля и да ликвидират веднжж за винаги с всичко онова, което е носило само нещастия в тая хубава страна. Земледелския народ днес властвува, но не по начин, какжвто беха присвоили миналите партии, на които правителствата от тихите си бюкратически кабинети, пазени от цела свита стражари и недостжпни за народа, сжздава закони, проекти, кроеха планове, сключвава договори не за благото на своя народ и трудящия се земледелец, а за величието на себе си и разширение на своите богатства. Днес селянина издига лозунги, които градските адвокатски партии никога не са мислили и сжнували. Това повишава до неимоверност неравната деятелност на народните смукачи и кожодери, защото тем е отнета вече вжзможноста да опекунствува за войни, за слава и богатства.

След джлгите опустошителни войни бжлгарския роботен народ се научи да живее, да мисли и да чувствува много повече, отколкото за цели десятки години. Той напжлно позна истинската цена на бюрократическите обещания и се научи да отделя приятелите от враговете. Днес той е изпжлнен с небивала енергия да сжздава, да твори много повече, отколкото в дните, когато беше притиснат от собствените си избраници, които чувствуващи своето безсилие, му сваляха шапка, целуваха напуканите му от черен труд ржце и крака до като вземат неговия глас, а после унесени в пиршества, забравяха неговите тегла и неволи. В дните, когато огнено железо се лееше над главите на работния селянин, и труповете му се кжсаха от гранатите, — в София пируваха из големите салони с потжналл в парафюм деколтирани дами и танцуваха вжрху труповете на селския народ. Там пияха наздравица за «гениалния» ум на Фердинанда и неговите покорни слуги. Заслепени от сладостни моменти, те сжзнателно не искаха да видят и чуят печалния изход на своята пагубна политика. Прахосваха безмислено народните богатсва и умишлено поддржаха тжмнината, за да маскират своите мржсни дела. Това беше вжрхжт на най-големото безобразие, най-големото престжпление и предателство спрямо собствения им народ. Не сжд, а бесилки за тия народни убийци, които сжзнателно опропастиха една хубава като рай страна. За зрелища и алчност, за гешефти и богатства, те ни докараха сега до положението на поробен народ.

„Гласжт на народа, е глас божии“, казва старата латинска пословица.

В деня на изборите народа каза своята дума и вле нова струя в политиката на страната, която ще остане записана с едри букви в историята на народите, които народоволствуват. Земледелският народ си сжздаде истински народни представители, които се наричат тжрпими, тжй като те се избираха не под силата на камшика и небивалия терор. Той виде какво е бил и какво е днес. Той разбра, че народа нема нужда от опекуни, а от хора испжлени с енергия за ползотворна работв и творчество. Застанал сега на оня пиедестал от гранитни скали, срещу който и най опасните вжлни не са в сжстояние да подринат якия му фондамент, направлява кормилото на тая страна. Широко обржща прожектора на труда по всипки кюшета и една по една искарва на лице тжмните личности, които немат место между честния и с нищо непокварен работен селски народ.

Бжгария е земледелска страна и като така нейния пжт е ясен като бел ден. Старият пжт, по който вжрвеха изживелите времето си партии е пжт кжм анархия, пжт кжм ужаси и човешки касапници. И тия които говорят за преврати, за революции, горчиво се мамят, защото бжлгарския земледелец не е роден нито за бюрократ, нито за комунист. За него нема нищо по-хубаво от спокойствието в работа. Той повече цени времето за работа, отколкото да си измжчва ума с вжображаеми революции.

Нема вече оня селянин, който играеше по гайдата на кожодерите и погромаджиите. Днес колелото се обжрна — те ще играят по неговата гайда. Новото време иска и налага това. На обещенията, които никога не сж добивали реална форма, земледелеца се насити. С назрел ум и сжзнание той вижда своята мощ и с простия си ум той управлява много по-добре от всички до сега «гениални умове.» Той твори, сжздава и то тогава, когато никой не смееше да се качи на опасния кораб, на който се носеше и носи страната. По тоя начин той е убеден, че отворените рани ще се изцерят. Това е началото на неговата дейност. Още много огромна културна работа го чака. Празителеството е с народа и народа с правителството — това е толкова добре за благото на тоя народ, щото едвали некога може да се мисли за разединение. Ако, обаче, настжпи такова, а казвам; работния народ мисли и може да мисли, че при кожодерите и погромаджийските партии той ще бжде на мека постеля, нема да има срждня в предпочитанието. Но здравия разум не допуща вече падение на оня народ, на когото очите са вече отворени. Едва ли земледелеца ще забрави, че когато единия лев беше 5 гроша, когато хлеба се даваше по 20 ст., а царвулите по 3 — 7 гр., бирниците изнасяха на публична продан котлите, постелките и добитжка му. Сега когато нема по-голема световна скжпотия, при най-тежки данжци, които ни наложиха «бжлгарските гений» ние благодариме на разбирателството между народа и правителството, не сме така както бехме в миналото, или по-право казано: не сме така както щехме да бждем под властничеството на ония, които сж готови целата страна да продаджт за две сладки дум казани от уста на некой голем или малжка чужденец.

Труд, работа, просвета, постоянство сж едничкия мехлем на отворените рани. Това работния народ схваща и вжрви неотклоно из строго начертан пжт с увереност, че никога нема да се поклони и навлезе по наклонената плоскост. Осеяните с трупове македонски полета, ще стжрчат винаги пред мисжлта на всекиго и поколението ще знае, кои са виновниците за тая лудост, които, когато беше нуждна помощта на лекаря, докарваха палача. Кажете сега политика ли е това? Не, това е лудост, безумие. Истинския героизжм се сжстои не в голи думи и вжоржжени конфликти, а в умението да се завладяват и преценяват сжбитията, да се направляват те в определено време, а не под давлението на стихиите.

Не очакваната всемирна революция на нашите комунисти, не раят обещаван от градските партии ще донесат блаженство

В сжветска Русия.

Долните две писма, заети от в. «Шуменски Вести“, предаваме без всекакви коментарии. Читателат, сам ще види какжв е комунистическия рай, който толкос много ни се препоржчва от комунистите. Ще добавим само, че те са изпратени от шумненец живущ в Русия до блиски в родното му место, Шумен.

«22 III (9 III). Москва, От тебе аз ни едно писмо не сжм получавал Много ми се иска да зная как живеете там.

Моето положение е много лошо. Много се кая, че не заминах с тебе за Шумен. Тук у нас не остана нищо, фабриката не работи вече две години. Всичката стока не е в наша разпоредба. Иван беше затворен 2 месеци, и аз 12 дни. И двамата ни освободиха. Много работи стоки вземаха от Ивана (от фабриката) и от мене в дома. Иван живее в фабриката и гладува, получава по карточки 1 фунт хлеб на 3 деня. Всичко дават по карточки, всички магазини са затворени, а сжщо и пазаря. Хлеб и други работи могат да се купят. Пазарлжка се преследва на всека крачка. Може да се купи по следните цени, напр. хлеб за фунт 2500 руб., месо 4 хил. руб. фунта, масло слв. 18 — 20 хил., р. ф., картофел 800 р. ф., бело брашно 250 хил. р. за пуд. Сапуня струва 8 хил р. ф. — (1 ф. — 400 гр.; 1 пуд—16 28 кгр. б р.). Аз мога да ти напиша много, но боя се може би това ми писмо не ще достигне до тебе.

Нас не зная, защо не ни пущат да си отидем в своята страна. Тукашните пари станали много евтини и при заминаване разрешават да се вземе само 20 хил. рубли».

24 (11) апр. 1921 г. Москва.

Писах, че ние сега почти нищо не работим. Фабриката ни е запачатана още от юни по миналата година и сега е запечатана. Чакаме тия дни нов декрет относително денационализацията на дребната промишленост. А сжщо разпространяват се слухове, че скоро ще излезе закон за недвижимо имущество, но с ограничение, че отделен човек не може да има повече от 200 десетини земя (1 дес. = 5 декара и нещо б. р.) На всички иностранни поданици, с които Сжветската Русия е сключила мир или примирие, като Литва, Естония, Полша, вржщат фабриките и те работят доста добре, разбира се, под контрола на тукашната власт. Преди неколко дни тук е разрешена свободната тжрговия. Продават на пазарите дребни работи, но дюкени още не отварят, макар да е позволено от декрета. Цените на пазаря са ужасно високи, тжй напр. хлеб аерен струва 2 хил. рубли фунта, картофи 900 р. фунта, масло 15 хил. рубли ф., млеко кружка = 2 стакана струва 1600 руб. ф., сапун 10 хил. руб. фунта, брашно черно 80 хил. пуд, белото 180 хил. до 250 х. за пуд и т. н.

Тук всичко се отпуща по карточки; хлеб на категория. А по един фунт на ден, на Б. по 1/8 ф. и В — нищо. Категория А сж работници от фабриките и отговорни чиновници, Б. — почти всички служащи, В. — не служащи. Месото струва до 3,000 — 5,000 рубли за фунт. Тукашните пари са тжй обезценени, щото 1,000 рубли струват по старо му 1 копейка!! Солта струва 1 ф. 3500 р., а беше по едно време 4,500 р. Цените както виждаш сказочни!... Човек да работи тук може както кустар (занаятчия) и всичко, което изработва, трябва да го даде на хазната. Работят на волния пазар, но с голема опаска и рискование да бждеш затворен и да ти вземат всичко, което имаш, като не ти заплатят ни пара. Всичко се е развивало особено фабриките. Работят не повече от 10% от това, което са работели, когато ти беше тук — 3—4 години по-рано.

Алекский... даже козата с малката козички е откраднал (от Ивана). Сега една коза, която дава млеко, струва 1 милион рубли и повече...

Скоро Пасха, а яйца стоят 12.000 рубли за десяток. Масло и мука ужасно поднялис—так что не знаю как нам встретит.

Поклон всем в доме и Христос Воскресе!

Твой чичо...

в тая форма. Всичко това си остава с начало без край, и нема да мине много, нито следа нема да остане от „величието“ на онова, което се е писало само из техните вестници.

Не земледелския съюз е към своя край, а ония, на които главите побелеха много скоро от постоянни мъки, че извори те на техните богатства пресъхнаха, но всички ония, които земледелския съюз попари с гореща вода и които в дни на тържества говореха за победа на партията им, като пренебрегваха народа.

Съдът на обществената съвест сега казва над тех своята присъда.

Кажете тогава, где е истината, премахнете кавичките в надслова и ги поставете гдето трябва.

К. Михайловъ.

Моралът в партиите

Да се спрем на този въпрос ни кара положението, в което се намира земледелското правителство всредъ останалите политически партии и отношенията на последните спремо него. И наистина, ако хвърлим един повръхностен макар, поглед върху миналото на старите политически партии, като вземем в предъ вид моралната им стойност в политическия живот,—и на сегашния момент, — ще видим, че те не са се променили. Опита не е успел още да ги научи, погромите и катастрофите, които докараха благодарение на тези свои отрицателни качества, не са ги вразумили и докарали до положението — да съзнаят греш ките си, и да се засрамят пред лицето на този народъ, на когото навлекоха само зло в дългогодишното си управление. Напротив, с безочливост, достигаща до самооплюване, те продължават да следват старите, добре познати тем пътища на всевъзможни низки домогвания и интриги.

Погледнете на моралната им стойност преди войната и през войната. На какво са беше обърнала тази шайка от престъпни и низко паднали типове? Жаждата за злато и богатства, манията за „величие“ и »слава«, беха обвили в було умовете им, и те смело тласкаха народа от катастрофа към погромъ. Старите политически партии, — тогава управляющите и техните подръжници, беха загубили капка съвест и чувство. Настанени на тлъсти служби из новите земи и вътрешноста, те обираха и без това оголелия народ като изтръгваха залъка от устата му, само и само да натрупат богатства и милиони. Как изникнаха като гъби след дъжд тези милионери радослависти, демократи, народняци и пр. кожодери след войната?

Власта ги създаде. На сиромашията и нещастието народно те градеха своите богатства и своето лично щастие, защото те не мислеха за утрения день, защото ако паднеха радослависти, идеха народняци — „все от един дол дренки“, все подъ егидата на обичния имъ татко Фердинанд.

И днес, когато народа справедливо ги наказа, като им хвърли своето презрение, — те пак с нечувно нахалство и дързост застават на пътя, по който върви в обновителни реформи Земледелския съюзъ, препречват го и сплъват вървежа му на всека крачка, като заплашват, че те «държели сметка за всичко, каквото се вършело“, че „един ден земледелското правителство респективно земледелския народ щел да отговаря пред тех“. — За какво? — Че посегна на милионите им ограбени от този същия народ, че постави престъпниците на местата им, че с здрави реформи и обновления руши онова, което те твореха твореха само за лични свои облаги, че искрено пожела да изправи народа на крака с здравата вътрешна стопанска политика, че засегна дълбоко интересите им, и им развали комбинациите за бъдащи спекули и забогатявания. И с какво право те ще съдят „един ден“ земледелския народ какво морално право имат те за това, когато с този същия народ те най-безбожно се гавреха и тласкаха в авантюри за свои лични интереси?

Но падението им достига до крайни граници. Всекиму са известни отчаяните им домогвания за вземане власта, макар и с сила. По едно време организираха офицерска лига, която да им служи като орждие за целта, после клеветеха пред чужденците земледелското правителство с цел да го компрометират, доносничеха и заблуждаваха комисията по репарациите като даже върху нещастието, което можеше да постигне и без това разорена България, те беха решили да изградят своето лично щастие и да грабнат власта. Те молеха великите сили да свалят земледелците и да турят тех за управници.

С това не се изчерпват техните „блестящи“ качества на бивши политици и водачи на българския народ. Те обвиняваха цар Бориса, че не стегал юздите на земледелците; те си служат с най-низки площадни интриги и закачки, като се самооплюват сами.

Его моралния образ на политическите ни противници от десно, истинския им лик, който те не се свенят да показват при всеки удобен момент.

Това, което земледелския народ твори, те го вземат за гавра безкрайните им шиканирания и предизвикателства биха извели всекиго из търпение, но работния земледелски народ с дълбоко презрение посреща всека техна нова интрига, всеко низко домогване, защото знае, че само безсилието и злобната завист ги вдъхновяват.

Владимир Д.

По облагането с данък върху печалбите придобити през военните години онези лица, които са спечелили такива в странство.

Държавата ни приживява тежка икономическа и финансова криза. За смекчяването ѝ се създадоха ред законоположения. В стремлението да се подобрят нашите тъй разстроени държавни финансии в духа на новото време, се прокараха некой от модерните данъци.

Един от тези данъци е и данъка за когото тук става дума.

Съгласно чл. 4 от закона за бюджета за 1921/622 год., капиталите на българските поданици—емигранти, които са внесли или ще внесат от чужбина се считат печалби, облагаеми с данък върху печалбите през войната.

Облагаеми печалби са капиталите добити през време на войната от български поданици в чужбина и в последствие внесени или внасяни в България. Ако лицата притежават лични свои недвижими имоти, давани под наем или обработвани от техните домашни, при облагането ще се включат и печалбите от производството на същите имоти — съгласно чл 1 от закона за данъка върху печалбите през войната, чл. чл. 1 и 5 от правилника за приложението му и чл. 13 буква «а» от закона за бюджета за първото полугодие на финансовата 920/21 год. Когато имотите са обработвани от членовете на семейството, разноски за производството не се спадат, защото те са домашни такива, които не подлежат на освобождаване от данък. Ще се спадат от стойноста на производството само разходите за семе, за надници на платени наемни работници и за храна на работния добитък, които са присъщо необходими на занятието разходи и не подлежат на данък. Личните за издръжка в чужбина разходи на емигрантите не следва да се прибавят към облагаемата маса, защото те са част от реализираните печалби консумирани в чужбина, а съгласно чл. 4 от закона за бюджета, на данък подлежат само капиталите *внесени* или *внасяни* от чужбина.

Капиталите внесени в чуждостранни монети се обръщат в български левове по официалная камбиален курс на Б. Н. Банка към 10 май т. год.

Лицата които са се завърнали в България, ако не са декларирали до 10 май т. г. печалбите си, или са ги декларирали в по-малък размер, подлежат на облагане с данък в троен размер съгласно чл. 37 от закона. Най близките роднини (домашни) на завърналите се още от чужбина, на които са изпратени пари, ако не са декларирали последните подлежат на наказанието предвидени в чл. 38 от закона.

За облагането на поменатите печалби финансовите управления са разпоредили да бъдат издирени и приведени в известност.

Финансовото Министерство е наредило на 4 юлий т. г. да се явят на изпит за бирници всички кандидати които до 10 юлий включително завършват шест месечния си стаж. Също така на тази дата трябва да се явят и пропадналите на първия изпит кандидати.

Важно за земледелците.

Дирекцията на Държавната Земледелска Катедра в гр. Плевен известява на всички земледелци, лозари, винари и пчелари в окръга, че в окръжния бюджет за 1921/1922 год. има предвидени следните премии и субсидии:

1. По § 18 точка 2. Премии за насърдчение фуражното производство в окръга. Ще се премират а) онези стопани, които засеятъ 15% от ораната си земя с фуражни растения: б) б) ония, които произвеждат 100 килограма семе от фуражните растения: люцерна, детелина, езпарзета и кръмно цвекло или 100 кгр. фиево семе (за кооперации в петорен размер) 2000 лева.

2. По § 18 точка 4. За субсидии на онези земледелци, които си построят модерни обори, кокошарници, торища, сушилни или заведат книговодство в стопанството си по указание на агрономите 2000 лева.

3. По § 18 точка 11. За премии на онези лозари, които отгледат и обработят по правилата на науката най-малко 2 декара, (за кооперации най-малко 20 декара) маточник и да изкарват доброкачествен материал 2000 лева.

4. По § 18 точка 12. За премии на онези лозари винари, които си подобрят избите като ги направят пригодни за правилното зрение на вината 2000 лв.

5. По § 18 точка 15. За субсидии на стопани, които си насадят най малко два декара овощна градина под раководството на агронома 2000 лева.

6. По § 18 точка 16. За субсидии на частни лица и дружества, които си основат частни овощни разсадници 10,000 лева.

7. По § 18 точка 17. Премии за насърдчение новоначинаващи пчелари 2000 лева.

Ония земледелци, лозари, винари и пчелари, които желаят и могат да бъдат премирани в духът на горните точки, трябва да подадат обгербвано заявление до респективните околийски агрономи или администратори най-късно до 15 октомври т. г. От 15 Октомври до 15 Ноември агронома ресектив. администратора проверява на самото место и с мнение изпраща заявлението в катедрата. Агрономическият съвет при катедрата съвместно с председателя на окр. съвет разглежда заявлението и определя кому да се даде премия или субсидия и в какъв размер. Премията или субсидията нема да бъде по-голема от 500 лева, изключение прави субсид. предвидена в точка 16.

Подадените заявления след 15 Октомври н. г. остават без последствие.

Плевен, 1 юли 1921 год.

ОТ КАТЕДРАТА.

ПОКАНА

за Окр. Агрономическа конференция през 1921 год. месец юлий в гр. Плевен.

Съгласно чл. 6 от правилника за Окр. Агрономически конференции, поканват се членовете на Агрономическата конференция на редовно годишно заседание въ помещението на катедрата през дните 11, 12 и 13 юлий т. г. при *следния дневен ред*:

1) Избиране председател и секретари.

2) Прочитане кратките писмени изложения приготвени от шефовете на отделните землед. институти и всички длъжностни лица за времето от 1 юний 920 год. до 1 юний 921 год.

а) От Директора на лозарското училище. б) От Директора на конезавода. в) От Началника на Опитната станция. г) Директора на Катедрата. д) Управителя на Лозовия Разсадник Никопол. е) Управителя на Овощния Разсадник Троян. ж) Плевенски Агроном и) Никополски Агроном. к) Специалиста Лолар Плевен. л) Специалиста Лозар Никопол.

3) Разпределение кредитите: а) по § 51 инвентарни предмети и § 52 курсове и пр. от държ. бюджет за 921/922 финансова година. б) кредитите предвидени в окръжния бюджет за подобрение земледелието и отраслите му през 921/922 год.

4) Определяне бъдащата дейност на агрономите, специалистите и администраторите за времето от 1 септември 921 г. до 31 март 922 год.

Всеки точно да укаже, кога къде и какво ще работи през указаното време.

5) Проучване на овощните плодове в Троянска околия и начина за използването им — реферат от Управителя на овощния разсадник — Троян.

6) Пречка за бързото възобновяване на новото лозарство в окръга и мерки за отстранението им — реферат от специалиста К. Тодоров.

7) Как трябва да се организира земл. стопанство в окръга реферат от Агронома Н. Бобев.

8) Обмена на мисли върху проучване на окръга по приетата на миналогодишната конференция програма.

9) Как трябва да бъде подредена канцеларията, музея и инвентаря на агрономствата, и как трябва да се отчитат агрономите.

10) Какви масови демонстрации трябва да се предприемат през 4-тех сезона и как да се организират, за да бъдат те резултатни.

12) Обмена на мисли за най-целесъобразното раздаване на семената.

12) Разни.

От Землед. Катедра

ХРОНИКА

Новия министр на вътрешните работи, г-н К. Томов е свикал на неколко дневна конференцая всички окр. управители и за да се запознае с тех. На 2 юлий замина за тая конференция и плевенския окр. управител г н Н. Дафинов който ще се бави 5—6 дни в столицата.

Машинния курс, който беше открит в конезавода „Клементина , завърши на 22 т. м. Издържали са изпит само 14 души.

Курсистите от висшия Лозарски Градинарски курс завършиха първия си сем стр на 25 м. м. След свършване на отпуска им който е до 5 т. м., те ще бъдат разпратени из държавните разсадници на практика, до започване занаятията им отново

ОБЯВЛЕНИЕ № 1004. Подписания Иор. п. Кръстев, Съд Пристав при Плев. Окр. Съд на I участък, на основание изпълнителния лист № 219 от 3-II 921 г. издаден от III Плев. Мир. Съд в полза на Георги Ив. Линков от гр. Плевен, против Александр Монов от същия град за иск 2500 лв. заедно с лихвите им по 8% годишно от 18 ноември 1920 г. до изплащането 43 лв. съдебни и по водене на делото разноски и др. съгласно чл. 910 от Гражд. Съдопроизв. с настоящето си обявявам, че на 25 юлий 1925 год. 9 часа сутр. ще продавам на публичен търг с явно наддаване пред канцеларията ми в гр. Плевен, следующия длъжников движим имот, а именно:

1) Един кон с косъм навсякъде бел, на 10 години без белези, оценен за 2500 лева.

Наддаването ще почне от първоначалната цена. Които г. г. желаят да купят горния имот могат да се явят на местопродаването да наддават, гдето ще им се допусне да преглеждат всичките книжа отнасящи се до проданта.

Плевен, 24 юни 1921 год.

Дело № 67/921 год.

I Съд. Пристав Иор. п. Кръстев.

ПРОДАВА СЕ
коларо-железарски инсгрумент (комплект).
Споразумение: Д. Л. Личев-Плевен

Магазия за търговия солидна с 4 отделения и пристройка за живеение с 4 стаи в 1800 кв. метра двор при гара Пордим се продава или дава под наем.

Дворно место, което е отделено от магазията, но близо до гарата и е големо 2500 квадратни метра се продава.

Споразумение при Джони Панчев с. Пордим или при Захари Ангелов с. Бела Черква.